

alapján jöjjön létre a keresztények egysége. Éppen ez a befejezés mutatja, hogy a körlevél többet akart, mint egy veszélyesnek induló teológiai magyarázatot elfojtani. Úgy állítja elénk az egyházi tanítást, hogy azt is elérje, amit *Schoonenberg* és *Smits* csak a misztérium feláldozásával gondoltak elérhetőnek: a személyes Krisztus jelenlétének tudatosítását. Nemcsak jelképet hagyott ránk, hanem szentségi módon ugyan, mégis teljes valóságban jelen van közöttünk, azért biztosak lehetünk, hogy evangéliuma állandó gyümölcsöt terem és egyháza nem lesz hűtlen küldetéséhez. Ahhoz is van ereje, hogy egybegyűjtse mindazokat, akik jó-hiszeműleg keresik őt.

BITTEI LAJOS VERSEI

A NYARALÁS SZONETTJEI

I.

Filmfelvétel

— *Balatonfüred* —

*Ötször tízezer gyertyafény
lobbanatlan vakító viharában
pad fehérlik, előtte virágágy van.
Pengék gyúlnak a park gyepén.*

*Egy lány jön, járása kemény,
sarka sebet szúr az út kavicsában
s távozik. A fényszórókban az áram
kihúny. Az éj sötét egén*

*lassan felezüstlik újra a hold
s holt hidegével végigtapogatja
az utat, az ágyást és a padot,
majd minden szedett árnyékok elejt.
Szorosra zárul fenn a lomb s alatta
retteg a kábelkigyóktól a csend.*

II.

„A szent”

— *Borsos Miklós szobra* —
Tihany — *Múzeum*

*Nincs arca, csak lényege van, ahogy
az egyik virág olyan mint a másik.
Átvirrasztva az ihlet éjszakáit
beporozták a kristály csillagok.*

*Teljes a forma: belülről ragyog
a hótiszta tény, a szíromba zárt hit,
a gondolat. S ami van, testet áhít,
hát véső s márvány egymásra csapott.*

*Nézem s lenyűgöz. Többé el nem enged
a pillanat csodája, mely a szentnek
jutott, hogy a titokkal egyesült és
kigyúlt mámora fénylő glóriája.
Tudom, erre a látomásra vágyva
helyettem is imádkozott a művész.*

III.

Szivárvány

— *Tihany, „Rege” eszpresszó* —

*Micsoda giccs! E pántlika-szivárvány,
vásári pintes üvegre való.
S pont a közepén egy fehér hajó
ring a hullámok habos bóbítáján.*

*Mintha csak a mesebeli királylány
fürödne itt és napba pukkanó
szappanbuborékot fújna a tó
szelleme néki, túl, Zamárdi táján.*

*Nincs festőben a földnek oly bitangja,
ki e hatásvadászatot ecsetre
merészelné venni. Növekszik egyre,*

*már diadalív, Szántódról Tihanyba
ér: nem lesz özönvíz. Az égi eskü
regéje. De micsoda kép. Remekmű!*